

سندرم زجر تنفسی در نوزادان چیست؟

سندرم زجر تنفسی چیست؟

اگر نوزادی قبل از رسیده شدن ریه هایش متولد شود، سندرم زجر تنفسی ایجاد خواهد شد. نوزاد مبتلا به سندرم زجر تنفسی برای گریه و نفس کشیدن در زمان تولد تلاش می کند اما به خاطر اینکه ریه های او با هر نفس کشیدن، تمایل دارند روی هم بخوابند، در این دقایق تا ساعت ها شروع کار تنفس سخت و دشوار است.

این بیماری در ۶۰-۸۰ درصد مواردی که سن بارداری ۲۸-۳۲ هفته باشد در ۱۵-۳۰ درصد مواردی که ۳۲-۳۶ هفته باشد و در ۵ درصد نوزادانی که بیش از ۳۷ هفته سن بارداری را پشت سر گذاشته باشند و به ندرت در نوزادان ترم مشاهده می شود.

علائم

بیشتر از ۶۰ بار در دقیقه نفس می کشد.

در هنگام بیرون دادن نفس، صدای ناله و یا خرخر شنیده می شود.

وقتی که نفس می کشد، دیواره قفسه سینه و فضای بین دنده ها بطرف داخل کشیده می شود. پره های بینی اش می لرزد.

دور لبهایش کبود می شود که نشان دهنده این است که او اکسیژن بیشتری نیاز دارد.

دو علت احتمالی دیگر مشکلات تنفسی در نوزادان عفونت ریه ها و وجود مایعات اضافی در ریه ها می باشد.

تشخیص

برای کمک به تعیین علت مشکلات تنفسی آزمایشات خاصی وجود دارد. این آزمایشات عبارتند از :

آزمایش کشت خون

از آنجا که علت مشکلات تنفسی ممکن است از ابتدا بخوبی تشخیص داده نشود، همه نوزادان در مواردی که عفونت دارند، با آنتی بیوتیک ها (داروهای ضد عفونت) درمان می شوند. قبل از شروع آنتی بیوتیک، نمونه خونی از نوزاد از نظر عفونت بررسی می شود. این آزمایش کشت خون نامیده می شود. اگر نوزاد عفونت نداشته باشد، نتیجه آزمایش منفی است و با نظر پزشک آنتی بیوتیک ها قطع می شود.

آزمایش گازهای خونی

آزمایش گاز های خونی نشان می دهد که تا چه اندازه اکسیژن در خون وجود دارد. این اطلاعات به پزشک شما کمک می کند تا بداند که نوزاد به چقدر اکسیژن نیاز دارد. همچنین نشان می دهد که نوزاد برای نفس کشیدن چقدر تقلا می کند و اینکه آیا نوزاد جهت نفس کشیدن به کمک نیاز دارد یا نه.

عکس قفسه سینه

جهت گرفتن عکس قفسه سینه از نوزاد، اشعه خیلی جزئی استفاده می شود و این عکس در تشخیص سندرم زجر تنفسی کمک کننده است.

درمان

نوزادی که مشکلات تنفسی دارد، بر روی یک تخت گرم در بخش مراقبت ویژه نوزادان گذاشته می شود. نوزاد به یک دستگاه نمایشگری وصل می شود که بطور مداوم ضربان قلب و تعداد تنفس را اندازه گیری می کند. این نمایشگر مانیتور قلبی - تنفسی نامیده می شود. همچنین نوزاد به دستگاهی وصل می شود که مقدار اکسیژن را اندازه گیری می کند که پالس اکسی متر نامیده می شود.

مایعات وریدی: نوزادی که سندرم زجر تنفسی دارد، سریع نفس می کشد و از تمام انرژی خود برای تنفس استفاده می کند و دیگر برای خوردن انرژی چندانی باقی نمی ماند و نمی تواند عمل مکیدن را با تنفس های سریع خود هماهنگ کند. سرم جهت تامین انرژی قند را تامین می کند و همچنین از کم آبی بدن نوزاد پیشگیری می کند.

اکسیژن: نوزاد مبتلا به سندرم زجر تنفسی، برای حفظ سطح اکسیژن در محدوده طبیعی در خون به اکسیژن کمکی نیاز دارد که طبق تجویز پزشک برای نوزاد تامین می گردد.

بهبودی چقدر طول می کشد؟

نوزادی با سندرم زجر تنفسی برای حدود ۳ روز بیمار است. در ۳ روز اول نیاز او به اکسیژن افزایش دارد یا در همان مقدار می ماند. زمانی که نیاز نوزاد به اکسیژن کمتر شد این یک نشانه شروع بهبودی است. اگر نوزاد شما به ونتیلاتور وصل است، مقدار اکسیژن و نفس کاهش خواهد یافت تا زمانی که نوزاد نهایتاً بتواند خودش نفس بکشد. زمانی که نوزاد قادر است به راحتی در یک محدوده طبیعی نفس بکشد و به اکسیژن اضافی نیاز ندارد، تغذیه نوزاد می تواند شروع شود.

اگر نوزاد به حد کافی برای مکیدن قوی و رسیده است، او می تواند شروع به تغذیه از پستان نماید. با این حال اغلب نوزادان از آنجا که ریه هایشان هنوز رو به بهبود است ضعیف هستند، به وسیله لوله ای که از دهان به معده اش وارد می شود تغذیه می شوند. شیر از طریق لوله به معده نوزاد وارد می شود این کار گاوآژ نامیده می شود. از این طریق نوزاد بدون این که برای مکیدن انرژی زیادی را استفاده کند، می تواند تغذیه شود. به زودی او قادر به تغذیه از پستان خواهد شد.

توجه

ابتلا به بیماری سندرم زجر تنفسی در آینده شیرخوار هیچ مشکلی ایجاد نخواهد کرد و تنها ممکن است ابتلا به بیماری های آلرژیک در این کودکان در آینده بیشتر دیده شود.

منبع:

۱-مراقبت های ویژه پرستاری نوزادان

۲-www.zums.ac.ir

گروه هدف: وادین نوزادانی که دچار سندرم زجر تنفسی شده اند.